

at formidle lokale kulturtilbud, pædagogisk sammenhæng, findes ikke længere i lovgivningen.

Da det stadig væk er sådan, at folkeskolen kan virke som lokalt kulturcenter, synes vi, det ville være oplagt at fastholde den her mulighed i lovgivningen, sådan at tingene faktisk passede sammen – ikke fordi det nødvendigvis skal bruges lige nu og her eller foldes kæmpestort ud, men fordi den mulighed gør, at folkeskolelovens mulighed for at virke på den måde og understøtte det lokale kulturliv der, hvor skolen er aktiv, ville passe godt sammen.

Derfor har vi en række spørgsmål til amtscentrene for undervisningsmidlers overgang, bl.a. om muligheden for at fastholde det virke, som de har i dag, og den støtte til folkeskolens udvikling af undervisningsmidler og det pædagogiske tilsnit kommer til at stå meget centralt, hermed selvfølgelig også den økonomiske indhegning og den daglige eller i hvert fald den hyppige brugerkontakt, i forhold til om man så rent faktisk rammer rigtigt i sin konkrete opgaveløsning.

Vi er enige i, at der kan være en synergieffekt at hente, men vi synes, at det er vigtigt, at grundopgaven konsolideres i den nye institutionelle forankring, før man begynder at læsse nye ting ovenpå.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ordføreren. Så er det fru Anne Baastrup som ordfører.

Anne Baastrup (SF):

Også vi synes, at det er ganske udmærket, at man nu får kædet sygeplejeuddannelsen og radiografuddannelsen sammen, således at de korte mellemlange videregående uddannelser er i samme regi.

Også vi er noget bekymrede for – og det har vi jo så også kunnet give udtryk for undervejs i de spørgsmål, vi har stillet til bl.a. fru Tina Nødergaard – i hvilket omfang vi kan have sikkerhed for, at centrene for undervisningsmidler rent faktisk fastholdes og udvikles inden for den ramme, de nu fremover bliver placeret i. For der er en høj grad af vidensbaseret udvikling i de nuværende undervisningscentre, hvor vi kan have en bekymring for, at den viden forsvinder. Så derfor vil vi under udvalgsarbejdet være meget opmærksomme på, at vi sikrer, at centrene for undervisningsmidler rent faktisk kommer til at fungere.

Vi ser meget gerne, at vi får konkretiseret nogle af de afskyelig mange bemyndigelser, som undervisningsministeren også i dette lovforslag får, således at vi i hvert fald ved, hvad det er, vi stemmer for – eller stemmer imod, eller måske undlader vi at stemme – når vi går til tredje behandling. For ligesom det er tilfældet med den tidligere lovgivning, er det her i meget høj grad en rammelovgivning. Det er meget overladt til undervisningsministeren at fastsætte dette og hint, og der så vi meget gerne, at vi fra Folketingets side havde lidt hånd i hanke med, hvad det er, den til enhver tid siddende minister har mulighed for.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ordføreren, og vi går videre i ordfører-rækken.

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg skal forsøge at gøre det kort, idet der allerede er sagt en masse kloge ting om det her forslag.

I Enhedslisten er vi ligesom flere andre bekymrede over, at der sker en øget centralisering, og at man i øvrigt – fuldstændig ligesom i det tidligere forslag, vi behandlede her i dag – har en lang række ministerbemyndigelser. Ligesom det var tilfældet med det lovforslag, vi behandlede tidligere, er der også det problem med det her lovforslag, at vi ikke har noget som helst begreb om, hvordan økonomien ser ud, ligesom vi ikke har noget som helst begreb om, hvordan geografien kommer til at se ud i fremtiden, hvilket selvfølgelig er væsentligt for, at man – i hvert fald set med vores briller – kan opretholde uddannelsesinstitutioner også i randområderne.

Så har jeg mere mig lidt over debatten om elevoptag, og grunden til, at jeg har mere mig over den, er jo, at vi har fået en ny undervisningsminister. Vi står i en situation, hvor der er sygeplejerskemangel, og det bekymrer selvfølgelig bredt, fordi det sådan set betyder, at vi skal have et større optag, og det kan vi ikke finde nogen steder i det her lovforslag. Så kunne jeg egentlig godt tænke mig at få ministeren til at komme med nogle kommentarer om, hvad der skete med lægerne i Danmark. For det, der har skabt den lægemangel, der er i dag, er jo sådan set det, der foregik i 1980'erne. Og så kan det vel ikke undre ministeren stort, at vi er en lillebitte smule bekymrede for, at vi kan se det samme scenarie, hvad angår sygeplejerskerne.